(13)

56

Výtisk číslo: 1

~~Přísně tajné!~~

K O L E G I U M M I N I S T R A

Členům kolegia předkládá k informaci mimo stanovený program kolegia materiál "Činnost Státní bezpečnosti v uplynulém období a její příští úkoly".

P ř í l o h a :

Materiál "Činnost Státní bezpečnosti v uplynulém období a její příští úkoly".

Předkládá :

plk. Stanislav Padrůněk,
I. náměstek ministra vnitra

V Praze dne 4. července 1968
Počet listů : 27.

archiv bezpečnostních složek

57

V Praze dne 5. července 1968.
Čj.: N/1-00102/68
Výtisk č.: 2

~~Přísně tajné~~

Vážený soudruhu,

v příloze Ti zasílám k osobní informaci materiál "Činnost Státní bezpečnosti v uplynulém období a její příští úkoly", který zasílám s. Prchlíkovi. Materiál by měl být předložen spolu s materiálem "Otázky politiky vnitřní a vnější bezpečnosti státu, současný stav a základní směry jejího řešení" zpracovaným státně administrativním oddělením ÚV KSČ, k projednání v předsednictvu ÚV KSČ.

Příloha: 1/27

Se soudružským pozdravem

Soudruh
doc. dr. Zdeněk M l y n á ř CSc
tajemník ÚV KSČ

P r a h a .

5 července 1968

Přísně tajné

Činnost Státní bezpečnosti v uplynulém období
a její příští úkoly.

Státní bezpečnost prošla složitým vývojem, který dosud nebyl podrobněji analyzován.

V počátečním období výstavby socialismu se Státní bezpečnost orientovala na odhalování předpokládané kontrarevoluční činnosti; to plně ovlivnilo její zaměření a metody práce. Státní bezpečnost pracovala tak, aby měla pod kontrolou co nejširší okruh osob. Toto pojetí odpovídalo tehdejšímu politickému systému, který byl uzpůsoben cíl: rychle a bez odporu prosadit rozhodnutí, politickou direktivu jediného mocenského centra, nadiktovat cokoliv, co se prohlásilo za společenský zájem. Obecně lze říci, že všechno, co se dnes označuje jako deformace, má společného jmenovatele právě v uvedené skutečnosti.

To negativně poznamenalo činnost Státní bezpečnosti; v její práci prakticky dodnes přežívá pojetí odpovídající období počátků výstavby socialismu v naší zemi. Pro současnou dobu se toto pojetí stalo nebezpečným anachronismem.

Náš politický systém se ve svých počátcích formoval mechanickým přejímáním sovětského systému ze Stalinových dob. K nim náleží i chybná poučka o zostřování třídního boje v průběhu socialistické výstavby. Její uplatňování vážně deformovalo práci Státní bezpečnosti v létech 1949 - 1954; její činnost vyústila v nezákonných metodách práce.

Po 20. sjezdu KSSS bylo odsouzeno porušování socialistické zákonnosti orgány bezpečnosti a justice a odmítnuta nesprávná téze o zostřování třídního boje. Nedošlo však ke kritickému přehodnocení objektivních a subjektivních podmínek, které umožnily porušování zákonnosti v práci Státní bezpečnosti. Nedošlo k vytýčení nové koncepce její

práce, odpovídající změněným podmínkám výstavby socialismu a skutečnému stavu protistátní trestné činnosti. Nedostatkem rovněž bylo, že její poslání, úkoly, organizace a pracovní metody nebyly právně upraveny. Byly určovány jen usnesením orgánů ÚV KSČ a interními směrnicemi ministra vnitra. Činnost Státní bezpečnosti byla ponechána zcela mimo vliv a kontrolu ústavních orgánů. Byla výlučně řešena stranickými orgány, prakticky pak jednotlivými jejich funkcionáři, činnost Státní bezpečnosti se vyvíjela podle subjektivistických představ, názorů a přání jedinců. V důsledku toho přežívá v zaměření a metodách práce Státní bezpečnosti poučka o zostřování třídního boje dodnes.

Svědčí o tom např. tyto skutečnosti :

- v r. 1958, tzn. v době, kdy dochází k výrazným změnám v sociální struktuře společnosti, a kdy trestná činnost kontrarevolučního charakteru má výrazně sestupnou tendenci bylo Státní bezpečnosti vytýčeno heslo podstatně zvýšit agenturně informátorskou síť na 8 - 10 vázaných spolupracovníků na každého operativního pracovníka Státní bezpečnosti;

- v r. 1960, tj. v době přijetí socialistické ústavy, byl založen vůbec nejvyšší počet operativních svazků; v tomto roce bylo pro podezření z domnělé protistátní trestné činnosti aktivně rozpracováváno celkem na 12.790 osob /např. v r. 1957 6.261 osob/.

- v r. 1960 byl zároveň vydán rozkaz o evidenci tzv. bývalých lidí, podle něhož bylo vzato pod kontrolu Státní bezpečnosti na 130.000 osob. Do této evidence byly zařazeny v převážné míře osoby, které v předcházejících létech na sebe neupozornily žádnou trestnou činností a naopak plnily své občanské povinnosti. Základním kriteriem tu byla jejich bývalá třídní, nebo politická příslušnost.

Pokus změnit nesprávné a škodlivé pojetí práce Státní bezpečnosti byl učiněn v r. 1963, avšak nezdařil se.

Na jedno z předních míst v zaměření kontrarozvědky byl v té době postaven úkol boje proti tzv. ideologické diverzi. Do současné doby nebyl vyjasněn obsah tohoto úkolu. Nejasnosti kolem zaměření a metod kontrarozvědné práce na úseku boje s ideologickou diversí jsou jednou z příčin recidiv chyb minulosti na vnitřních problematikách. Většina projevů týkající se kritiky naší společnosti byla hodnocena jako projevy nepřátelství a vydávána za pokusy o kontrarevoluční zvrat. Tyto recidivy starého pojetí práce kontrarozvědky na tzv. vnitřních bázích se projevily zejména v roce 1967 a vycházely z nesprávně pochopeného politického vývoje uvnitř ČSSR.

Činnost Státní bezpečnosti v létech 1964 - 1967.

A) Na úseku rozvědky:

Rozvědka v uvedeném období pracovala bez konkrétního vytyčování úkolů, které by vycházely z potřeb čs. zahraniční politiky. Tento stav dosud trvá.

Rozvědka byla formálně podřízena dřívějšímu I. tajemníku a presidentu republiky, který o jejích otázkách neumožňoval zásadní jednání ani předsednictvu ÚV KSČ, ani vládě, ale přitom se sám omezil - a to jen v několika případech - na dílčí úkoly v souvislosti se svým vlastním zahraničním jednáním. Splnění úkolů pak již nekomentoval. Bez odezvy zůstal i předložený perspektivní plán čs. rozvědky z r. 1965 a referát náčelníka rozvědky při příležitosti porady kolegia MV u s. Novotného v r. 1967.

Pro ministra vnitra problém řízení čs. rozvědky z obsahového hlediska byl prakticky nezvládnutelný, protože se ve svém celku zásadně lišil od jeho ostatních úkolů. Proto bylo řízení jen formální a nepřispělo k účelnému zaměření politické a vědecko-technické rozvědky a k hodnocení jejích výsledků.

Čs. rozvědka byla proto nucena hledat sama takové zaměření, které by /na rozdíl od zpravodajství strategického/ přímo uspokojovalo konkrétní potřeby dílčích resortů /MZV, MZO a výrobních ministerstev/, a nabízela jim své služby, což u MZV stejně jako u HS Stb naráží na jakousi "konkurenční" posici, která ztěžuje objektivitu hodnocení.

Tento stav trvající nejistoty, pokud jde o účelné zaměření a z toho vyplývající metodiku a organizaci, snažila se čs. rozvědka překlenout hledáním analogií u spřátelených rozvědek.

Výsledky práce čs. rozvědky v posledních létech jeví mírně vzestupný trend za ročního přírůstku tajných spolupracovníků o 9 - 10%.

V oblasti politického a ekonomického zpravodajství dochází ročně kolem 6.000 informačních podkladů, z nichž je po rozboru využito asi 50%. Polovina využitých informací pocházela z rozvojových zemí Afriky a Asie, třetina z Evropy, zbytek ze severní a jižní Ameriky. Asi 1/5 zpráv lze označit jako strategické.

V posledních létech realizovala čs. rozvědka svými prostředky ročně 100 - 160 aktivních opatření zahraničně politického, vlivového, dezinformačního či diskreditačního charakteru, zaměřená především proti USA a NSR, ale také na podporu čs. ekonomických zájmů ve světě.

Kromě toho byla poskytována pomoc při budování bezpečnostního aparátu řady afrických států školením v ČSSR a poskytováním poradců. Obdobně byla poskytována pomoc

partyzánskému osvobozovacímu boji v portugalských koloniích a v menší míře v Jižní Rhodesii. Tyto akce byly většinou uloženy usneseními předsednictva ÚV KSČ.

Ve vědecko-technickém zpravodajství stouplo množství získaných materiálů /dokumentace k technologii, technicko-ekonomické dokumentace, projekční podklady a vzorky/ z 265 v r. 1964 na 420 v r. 1967 z 10 oborů vědy a techniky, z nichž největší podíl měla chemie. V roce 1967 bylo vyhodnoceno 50 materiálů jako velmi cenných a podle ocenění čs. resortů a institucí přinesla činnost vědecko-technické rozvědky čs. hospodářství úsporu v minimální výši 300 mil. Kčs, v převážné míře v devizové paritě. /Dalších 30% získaných materiálů bylo označeno jako zajímavé/. Podle množství je zatím 90% materiálů charakteru "průmyslové špionáže" a jen 10% se týká bojové techniky a zvláštních bojových ochranných prostředků.

Na úseku boje s rozvědkami /6. odbor čs. rozvědky/ bylo v r. 1967 zpracováno 533 materiálů a zpráv objektového a operativního charakteru, z nichž téměř 3/4 byly předány kontrarozvědné správě Státní bezpečnosti k operativnímu využití; měly převážně charakter signálů.

Posouzení výslednosti zpravodajské produkce je poměrně jednoduché na úseku vědecko-technické rozvědky, kde spotřebitelé mohou hodnotit získané podklady dokonce v penězích.

Podobně je možno vyčíslit hodnotu i některých zpráv ekonomických /zejména k zahraničnímu obchodu/. Složité je hodnocení politických zpráv, zejména strategického charakteru, jež svým významem přesahují operativní potřeby resortů. Složité je také posouzení výslednosti na úseku boje s rozvědkami. Převážná část informací získaných v zahraničí má většinou podobu pouhých signálů a náznaků, pokud se nepodaří dostat přímo do nepřátelského rozvědného centra.

Překážky, které čs. rozvědka musila překonávat, byly značné nejen v zahraničí /kde předstihem vědy a techniky se podstatně změnila vedle kvantity i kvalita kontrarozvědky/, nýbrž i doma. S velkými potížemi se upletňoval moderní pohled na rozvědnou práci, spočívající v mozaikovém skládání a vyhodnocování dílčích poznatků, na rozdíl od historických příkladů, kdy protivníkovo tajemství /úmysly i kapacita/ mohlo být získáno nárazem a vcelku, zradou vysokého funkcionáře. Moderní metoda ovšem předpokládá právě jasné vytýčení úkolů, které tu chybělo, protože nebyla celková koncepce a racionální dělba práce mezi orgány zahraniční služby, mj. i mezi politickým a vojenským úsekem čs. rozvědky. Důsledkem byla zpravodajská vakua /např. Izrael 1967/ nebo neúčelné dublování na jiných úsecích.

Při posuzování výsledností práce rozvědčíků v zahraničí nutno vzít v úvahu, že tito pracovníci musí vykonávat dvě, tj. oficiální /krycí/ a rozvědné zaměstnání. Zaměstnání v čs. institucích v zahraničí bylo znesnadňováno tím, že v ČSSR prakticky nebylo možno poslat tyto pracovníky na delší zaškolení do čs. ústředí těchto institucí /zejména MZV/, takže bez dostatečné praxe měli pak v zahraničí zbytečné potíže, znásobené často odporem kolektivů vůči tomuto domnělému "státobezpečnostnímu"dozoru. Situace nikdy nebyla zásadně řešena.

Konečně je známo, že technická výzbroj čs. rozvědky je hluboko pod světovou úrovní, což práci cizích kontrarozvědek usnadňuje a pomáhá jim rychle odhalovat naše rozvědčíky a rezidentury.

Tváří v tvář těmto potížím snažila se čs. rozvědka zabránit živelnosti, která mj. živila tendence extensivního růstu. V roce 1964 se začalo s normalizací metod, postupů a vnitřní organizace a současně s postupným rozvojem analytických metod s cílem zásadní racionalizace práce. Důslednému

uskutečňování těchto snah stálo v cestě začlenění čs. rozvědky v oborově zcela odlišnému MV a v jejím faktickém spojování s úkoly kontrarozvědky. Proto také pětiletý plán čs. rozvědky z r. 1965 se stal dokumentem formálním, pokud jde o zajištění důležitých vnějších vztahů čs. rozvědky a nutné dělby práce a koordinace s jinými resorty, zejména s orgány zahraniční služby. Tyto otázky zůstaly nevyřešeny.

Proto bylo lednové plénum přijato v čs. rozvědce naprosto kladně a s nadějí, že vytvoří podmínky i pro normalizaci postavení čs. rozvědky v rámci celkové nacionalizace státního aparátu. Razvinula se široká iniciativa k zpracování koncepčních otázek, jejichž výsledkem byla "problémová analýza" zaslaná stranickým a vládním představitelům. Protože však i do čs. rozvědky pronikly ze složek Státní bezpečnosti některé prvky sociální nejistoty, do popředí zájmu určité části příslušníků se dostal problém právní jistoty pro práci i pracovníky. Analytická práce sice pokračovala dosavadním směrem, ale komplikace s chystaným zákonným řešením, které má prodloužit dosavadní spojení s kontrarozvědkou /kde jsou jen domněnky, proč čs. rozvědce nebyla dána příležitost obhájit své stanovisko/, působí na kolektiv negativně.

B) Na úseku kontrarozvědky :

Úkoly pro činnost kontrarozvědky v tomto období byly stanoveny usneseními předsednictva ÚV KSČ z prosince 1963 a z července 1966. Praktická činnost však zůstala beze změny.

Usnesení předsednictva z prosince 1963 vycházelo ze závěrů rozboru činnosti ministerstva vnitra provedeného po XII. sjezdu strany.

Ve zprávě bylo konstatováno, že výsledky práce kontrarozvědky neodpovídají co do rozsahu a charakteru předpokládané činnosti, zejména vnějšího nepřítele a nejsou úměrné početním stavům aparátu i prostředkům, které má kontrarozvědka k dispozici. Trestná činnost, odhalovaná a postihovaná kontrarozvědkou, měla v převážné míře charakter malé společenské nebezpečnosti. Kontrarozvědka naplnila dostatečně i své další úkoly, spočívající v ochraně svěřených zájmů a v předcházení trestné činnosti.

Zároveň byly uvedeny hlavní nedostatky v zaměření, metodách práce a organizaci kontrarozvědky, v řídící práci náčelnického sestavu a v kádrové práci.

V metodách práce se projevovala značná stereotypnost. Převážně stejnými metodami práce se pracovalo v boji s vnějším i vnitřním nepřítelem. Docházelo k velké fluktuaci spolupracovníků, k vleklému rozpracování případů.

Vážné nedostatky se projevovaly i v oblasti kádrově výchovné práce.

Organizační struktura kontrarozvědky i ve změněné vnitropolitické a mezinárodní situaci v podstatě zůstala zachována od roku 1954.

V souladu s tehdejším objektivním vývojem byl učiněn závěr, že hlavním úkolem orgánů kontrarozvědky zůstane odhalování a postihování vnějšího nepřítele a jeho domácích pomahačů, ochrana socialistického společenského zřízení a boj s protistátní činností.

Ve zprávě bylo konstatováno, že postupující vývoj naší společnosti vede k soustavnému zúžování nepřátelských bází na území naší republiky. Z toho byl vyvozen závěr, že se do budoucna rozsah činnosti orgánů bezpečnosti uvnitř státu bude nutně zúžovat.

Ve stejném duchu formulovalo úkoly kontrarozvědky i usnesení předsednictva ÚV KSČ v červenci 1966, které posunulo činnost kontrarozvědky z období mezi XII. a XIII. sjezdem KSČ.

Boj proti nepřátelským rozvědkám, vedený s cílem odhalovat jejich záměry, znemožňovat a likvidovat jejich nepřátelské akce vůči našemu státu, vyhledávat a předávat k trestnímu postihu kádrové rozvědčíky a agenturu nepřítele na území ČSR, byl formulován jako hlavní úkol Státní bezpečnosti.

Činnost Státní bezpečnosti uvnitř naší společnosti byla orientována na odhalování a potírání trestné činnosti proti republice, na prohloubení kontroly nad činností zbytků vnitřních nepřátel s cílem likvidovat v zárodku pokusy o organizování nepřátelské činnosti a na zkvalitnění činnosti v opatřeních proti nezákonnému opuštění republiky československými občany.

V usnesení byly pro Státní bezpečnost také vytýčeny úkoly v boji proti tzv. ideologické diversi.

Výsledky v plnění uložených úkolů:

a) v boji proti rozvědkám kapitalistických států.

Za hlavní kriterium výsledků práce proti nepřátelským rozvědkám byl v uplynulém období považován postih trestné činnosti vyzvědačství.

Operativními součástmi bylo předáno vyšetřovatelům 51 osob obviněných z této trestné činnosti. V některých případech však byla trestná činnost prokuraturou či soudem překvalifikována, v některých pak pro nepřítomnost, neprokázání trestné činnosti a jiné důvody bylo trestní stíhání přerušeno či zastaveno. Počet odsouzených pro

trestnou činnost vyzvědačství za poslední čtyři roky činí 14 osob.

Jedna osoba, žijící trvale v zahraničí byla souzena v nepřítomnosti. Ve třech případech byli odsouzeni státní příslušníci NSR, ve dvou případech Rakouska a v 9ti čs. občané. V šesti případech byla trestná činnost prováděna ve spojení se západoněmeckou rozvědkou, v pěti případech ve spojení s rozvědkou USA a ve třech případech nelze rozvědku identifikovat.

Pokud jde o charakter a závažnost těchto případů, ve čtyřech případech šlo o navrátilce, kteří byli souzeni za svoji špionážní činnost prováděnou v minulosti v zahraničí; ve třech případech trestná činnost spočívala v organizování a zabezpečování spojení s rozvědkami; v pěti případech šlo o získávání poznatků o vojenských objektech jejich pozorováním, ve dvou případech pak o předávání zpráv z jednotlivých hospodářských objektů.

Odhalené případy špionážní činnosti lze charakterizovat jako okrajové, které podstatněji nezasahují činnost rozvědek proti ČSSR. Nelze z nich samostatně vyvozovat hlubší závěry o zájmech, formách a metodách práce nepřátelských rozvědek. Odhalená trestná činnost vážněji nechrozila zájmy ČSSR.

Úroveň znalostí Státní bezpečnosti o činnosti tajných zpravodajských služeb jednotlivých kapitalistických států proti ČSSR je vzhledem k potřebám účinného boje proti této činnosti úzká.

Pokud jde o zpravodajské služby NSR a USA má Státní bezpečnost k dispozici informace o jejich organizaci, personálním obsazení, obecném zaměření, i některé poznatky o jejich formách práce a pracovních metodách. Naše agentura, která je v kontaktu se zpravodajskými službami NSR a USA, je však agentura s malými možnostmi. Státní bezpečnost v současné době nemá žádnou kontrolu nad činností agentury

těchto rozvědek vyvíjející činnost na našem území. V uplynulém období se jí nepodařilo převerbovat žádného agenta cizích rozvědek.

O činnosti zpravodajských služeb Francie, Velké Británie, Izraele, Vatikánu proti ČSSR Státní bezpečnost nemá poznatky prakticky žádné.

Poněkud lepší je situace v poznání činnosti expozitur rozvědek na některých zastupitelských úřadech kapitalistických států v ČSSR.

Vcelku je však nutné konstatovat, že výsledky práce Státní bezpečnosti v plnění stanoveného hlavního úkolu, v boji proti činnosti rozvědek v uplynulém období, jsou - vzhledem k předpokládané činnosti cizích rozvědek velmi nedostatečné. Jestliže hlavní funkce kontrarozvědky spočívá v ochraně našeho společenského zřízení před akcemi organizovanými nepřátelskými rozvědkami, pak kontrarozvědka tuto svoji funkci neplní tak, jak to potřeby obrany socialistického zřízení a zájmy naší společnosti vyžadují.

b) <u>V odhalování trestné činnosti proti republice páchané bez spojení se zahraničím.</u>

Přehled o počtu osob odsouzených pro trestné činy proti republice a některé další trestné činy, které spadají do působnosti Státní bezpečnosti v létech 1964 - 1967 dává tato tabulka :

/<u>Vysvětlení:</u> v rubrice "ostatní tr. činy jsou zahrnuty mimo jiné též ohrožení státního tajemství, hanobení republiky, poškozování zájmů v cizině, devizové tr.činy, propagace fašismu, válečné tr. činy, atd./

69

Trestný čin	1964	1965	1966	1967	Celkem	Podíl v %
vyzvědačství	1	3	3	6	13	0,19 %
rozvracení	-	-	-	1	1	0,01
sabotáž	1	-	-	-	1	0,01
zěškodnictví	2	1	-	-	3	0,04
podvracení	21	13	2	4	40	0,58
pobuřování	64	51	29	19	163	2,35
opuštění rep./ileg. navrác.pokus-přípr.	452	1284	2378	2203	6317	90,72
vniknutí na území	-	1	-	-	1	0,01
ostatní tr.činy	126	118	104	76	424	6,09
C e l k e m	667	1471	2516	2309	6963	100,0

archiv bezpečnostních složek

Z těchto údajů je zřejmé, že závažná trestná činnost /rozvracení, sabotáž, škůdnictví/ se vyskytuje pouze ojediněle.

Pokud jde o verbální trestné činy nejsou zpracovány konkrétní údaje o trestné činnosti podvracení republiky. Podrobný rozbor trestných činů pobuřování, hanobení republiky a jejího představitele a hanobení státu světové socialistické soustavy /§§ 100, 102-104/ za rok 1964 - 66 prokázal, že nejde o trestnou činnost, která svým rozsahem i obsahem mohla podstatně ovlivnit a poškodit socialistické společenské zřízení. Jednání pachatelů až na výjimky nevyplývalo z nepřátelství ke státnímu zřízení. 55% pachatelů tvořili dělníci a pouze 5 osob patřilo do kategorie tzv. nepřátelských osob.

Provedený rozbor dokázal neoprávnost v zaměření práce kontrarozvědky, nákladnost a neúnosné metody odhalování této společensky málo nebezpečné trestné činnosti kontrarozvědkou. 40% zkoumaných případů verbální trestné činnosti bylo rozpracovávano déle než půl roku a 6,5 % případů dokonce déle než 3 roky. Přitom 89% případů těchto trestných činů bylo spácháno slovním výrokem tzn. že rychlá dokumentace a usvědčení pachatele je především záležitostí výslechu svědků.

Nejpodstatnější část trestných činů uvedených v tabulce pod názvem ostatní trestné činy tvoří tzv. devizové trestné činy /trestné činy ohrožení devizového hospodářství, pašování a spekulace/.

Odhalování této trestné činnosti patřilo do r.1963 do působnosti Veřejné bezpečnosti. Převod této problematiky k Státní bezpečnosti byl zdůvodňován představou o spojení této trestné činnosti s činností rozvědek a činností pracovníků kapitalistických zastupitelských úřadů v ČSSR. Tyto předpoklady se nepotvrdily. Tzv. devizová trestná činnost má vyhraněný kriminální charakter a již delší dobu se v materiálech kontrarozvědky projevují závěry o převedení této problematiky do působnosti Veřejné bezpečnosti.

Z uvedeného přehledu počtu odsouzených osob je zřejmé, že převažující části trestných činů proti republice tvoří trestné činy opuštění republiky.

Uvedené údaje přesvědčivě ukazují, že záměry vytýčené v usneseních předsednictva ÚV KSČ, aby práce kontrarozvědky odpovídala předpokládané činnosti rozvědek, se nepodařilo v praxi realizovat. Kontrarozvědka postihuje především trestnou činnost menší společenské nebezpečnosti, namnoze kriminálního charakteru.

Výsledky práce kontrarozvědky jsou v příkrém rozporu s vynaloženým úsilím a prostředky, kterými kontrarozvědka disponuje. Práce kontrarozvědky je značně neefektivní.

Na operativních součástech Stb, na úseku sledování, operativní techniky a vyšetřování pracuje celostátně přes 8.000 lidí. Agenturní síť zahrnuje 17.455 tajných spolupracovníků /v r. 1964 21.037/.

V uplynulých čtyřech létech kontrarozvědka rozpracovávala celkem 15.000 osob. Jak ukazuje přehled odsouzených osob jen u nepatrné části došlo k odhalení závažnější trestné činnosti.

V průběhu rozpracování je vynakládáno velké množství sil a prostředků na zajištění technických úkonů a sledování. Tak např. IV. správa za uplynulé 4 roky zajišťovala sledování ve více než 8.000 akcích. Počet dní, v kterých bylo sledování zajišťováno, činí více než 20.000.

Příčiny nedostatků v práci kontrarozvědky Státní bezpečnosti.

Příčiny nedostatečných výsledků v práci kontrarozvědky spočívají v chybách v zaměření a metodách práce, v nedostatcích v organizaci, v kádrovém sestavu pracovníků kontrarozvědky i v situaci mimo kontrarozvědku, ve způsobech jejího řízení jako mocenského nástroje ovládaného jednotlivci, mimo ústavní kontrolu.

V uplynulém období se nepodařilo soustředit a sledit činnost celého aparátu na plnění hlavního úkolu - boje proti rozvědkám. V rozporu s duchem stranických usnesení byl v souvislosti s narůstáním politického napětí v zemi v předlednovém období dáván zvýšený důraz na tzv. vnitřní problematiky /mládež, kultura, věda, tzv. nepřátelské osoby, církve aj./. Činnost kontrarozvědky v této oblasti se zintenzivnila.

Za celé období let 1964-1967 se nepodařilo propracovat komplexní zaměření a metody práce, které by zabezpečovaly cílevědomou činnost úseků kontrarozvědky zajišťující ochranu čs. ekonomiky. Obecné zaměření proti vnějšímu nepříteli spolu s nedostatečnou konkretizací problémů v ochraně státního tajemství a jeho nositelů vedou k tomu, že operativní práce na tomto úseku je extenzivní a přináší minimální výsledky.

Na jedno z předních míst v zaměření kontrarozvědky byl postaven úkol boje proti tzv. ideologické diverzi. Nebyl však vyjasněn obsah tohoto úkolu a konkretizován do přesné pracovní směrnice. Nejasnosti a nesprávné interpretace plnění tohoto úkolu pomáhaly recidivám starého pojetí práce na tzv. vnitřních problematikách i v práci na objektech, extenzivnímu, neefektivnímu pojetí práce na úseku vízových cizinců i v činnosti vůči zastupitelským úřadům kapitalistických států.

Pro značné úsilí, které bylo věnováno upřesnění zaměření práce na úseku boje proti nepřátelským rozvědkám zůstaly zde mnohé problémy nedořešeny a projevily se chyby. Nedostatek konkrétních poznatků o činnosti rozvědek a další faktory způsobily, že nebyl překonán extenzivní, málo efektivní způsob vyhledávání činnosti rozvědek.

Získávané poznatky o činnosti nepřátelských rozvědek po roce 1963 signalizovaly, že protivník mění výrazně zaměření a metody práce. Vzhledem k rozvíjejícím se vztahům ČSSR ke KS přenášel verbovky, instruktáže, vytěžování a školení agentury z řad čs. občanů na území kapitalistických

států. Kontrarozvědka se těmto změnám přizpůsobovala velmi pomalu. Setrvávala na starém pojetí, tj. ve vyhledávání činnosti na území ČSSR v tzv. bázích rozvědek, chápaných velmi široce. Nepodařilo se rozpracovat koncepci práce na území protivníka. Pokusy, které se v této oblasti uskutečňují /po linii StB a CIA/ byly zajišťovány s nepatřičnými silami a prostředky kontrarozvědky a bez konkretizace dělby s I.správou MV.

Celkové pojetí práce proti rozvědkám bylo velmi nepříznivě ovlivněno nesprávným, jednostranným hodnocením postihu trestné činnosti jako hlavním kriteriem práce, tlakem na "realizace" ze strany vedoucích funkcionářů kontrarozvědky i vedení ministerstva vnitra. Zcela se upustilo od práce, aby každý odhalený kontakt s nepřítelem na území republiky byl zkoumán z hlediska možného využití k rozšíření poznatků o nepříteli, kontrole jeho činnosti nebo dezinformaci. V práci se v důsledku tlaku na realizace snaze vykázat činnost, projevovala uspěchanost, povrchnost a živelnost, chyběla dlouhodobější perspektiva.

V souvislosti s nedostatky v zaměření práce je třeba upozornit na vážná pochybení, ke kterým došlo v zaměření práce, zejména na tzv. vnitřních problematikách, která byla odrazem deformací politického systému a která přinesla politická škody.

Ve vyhraněné podobě se projevily nedostatky v zaměření práce na úseku vědy, kultury a vysokých škol. Zřetelně se zde projevila orientace na sledování a prověřování různých tzv. negativních tendencí, na tzv. zpravodajsko informační činnost a dokonce i na ovlivňování politické situace na těchto úsecích. Tato orientace nutně vedla k tomu, že aparát kontrarozvědky svými prostředky shromažďoval informace k osobám, které neměly nepřátelský vztah k našemu zřízení, včetně členů strany. Aparát kontrarozvědky se podílel na

řešení některých konkrétních opatření na kulturní frontě a mezi studenty, např. při řešení časopisu Tvář, Literárních novin, IV. sjezdu spisovatelů, případu J. Müllera aj.

Základem tohoto pojetí práce, které dávalo činnosti kontrarozvědky v této oblasti charakter politické policie, bylo nesprávné hodnocení vnitropolitického vývoje v naší zemi. Nesprávné tendence, projevující se vůči inteligenci, v politické činnosti strany modifikovány "bezpečnostním" pohledem, vyústily v představy o existenci tzv. protisocialistických seskupení v řadách inteligence vyvíjejících systematickou činnost. Vlivem činnosti těchto seskupení pak byly vysledovány některé události a vyslovované názory na kulturní frontě a mezi studenty. K vytváření nesprávného pohledu na vnitropolitickou situaci přispělo i zjednodušené chápání ideologického působení ze zahraničí a přecenění vlivu zejména mezi inteligencí a studenstvem. Kritika některých nedostatků společenského života a názory v současné době všeobecně přijímané byly chápány jako projevy vlivu ideologické diverse.

Činnost směřující k získání informací o politické situaci, názorech a postojích různých skupin obyvatelstva nevyhnutelně vždy obsahující určité prvky politické kontroly, také zesílila, stejně jako na dalších problematikách, zpracovávajících tzv. vnitřní báze i na úsecích rozpracovávajících hospodářské, vojenské a jiné instituce.

Nedostatky v celkovém zaměření práce potvrzuje také rozmístění operativních pracovníků II. správy a II. odborech správ Stb v krajích podle jednotlivých pracovních úseků.

Úsek boje proti jednotlivým rozvědkám	má zařazeno	630 příslušníků
činnost proti vízovým cizincům		287 "
oddělení pasové kontroly		632 "
výjezdy čs. občanů		145 "
tzv. vnitřní problematiky		346 "
úseky ochrany ekonomiky		442 "

Na odděleních Stb v okresech, kde není specializace v práci, /kde však možnosti účinné činnosti proti rozvědkám jsou velmi omezené/, je zařazeno 1.189 pracovníků.

Tomuto rozložení pracovníků kontrarozvědky odpovídá i struktura agenturní sítě.

Extenzivní charakter činnosti kontrarozvědky dokazuje skutečnost, že ke konci roku 1967 bylo v evidenci zaregistrováno 2.508 tzv. objektových svazků. Tzn. že kontrarozvědka vyvíjí kontrarozvědnou činnost na neúměrně velikém množství organizací, institucí, úřadů a podniků.

Problémy, spojené se zaměřením práce kontrarozvědky, souvisí s úrovní státobezpečnostních metod. Jejich zaostávání za objektivními potřebami se projevuje již řadu let.

V oblasti práce s tajnými spolupracovníky byla nejvýraznějším zdrojem nedostatků opakující se trvalá fluktuace. V létech 1964 - 67 bylo /mimo VKR/ získáno 8.766 spolupracovníků a za totéž období 18.836 uloženo. V roce 1967 došlo po linii HS Stb celostátně k obměně zhruba 1/4 stavu spolupracovníků. Ukončení spolupráce je odůvodňováno ze 60 - 70% ztrátou možností. Podle neúplných statistických údajů dosáhl počet spolupracovníků Stb, kteří byli po r. 1948 v aktivní činnosti a postupně byli ze sítě vyřazeni, přes 120.000 osob. Příčiny tohoto stavu jsou důsledkem přežívajícího extenzivního pojetí práce, v malé konkretizaci daného zaměření po jednotlivých problematikách. Další příčiny spočívají v nízké odborné úrovni části operativních pracovníků v systému jejich řízení.

Vysoká fluktuace tajných spolupracovníků a jejich nízká kvalita se mj. nepříznivě promítá ve vyhledávání a operativní dokumentaci protistátních trestných činů.

Nedostatky, které existují při používání operativně technických prostředků mají souvislost s předpisy. Směrnice pro agenturně operativní práci byly vydány v r. 1962, tedy před

vydáním dokumentů, které zásadně změnily zaměření práce. Neodpovídají současnému zaměření, ani potřebám boje s vnějším nepřítelem. Předpisy o používání operativní techniky, které dávají orgánům kontrarozvědky značné oprávnění a možnosti zásahu do svobod a práv občanů, nebyly alespoň v zásadách právně upraveny.

Extenzivní pojetí práce vede mimo jiné k masovému evidování osob Státní bezpečností. V současné době je v evidenci Stb celkem 302.034 osob na podkladě písemných informací k nim.

Na nedostatcích v práci kontrarozvědky měla vliv její organizace a systém řízení. V organizaci kontrarozvědky došlo k určitým přeměnám v létech 1963 a 1966, které vyústily v konstituování Stb jako oborové složky, v níž kontrarozvědka představuje tři samostatné součásti /HS Stb, VI. správa a V. správa MV/. Základním smyslem těchto opatření bylo sloučit roztříštěné kontrarozvědné součásti v centrále a krajích a vytvořit podmínky k cílevědomému řízení. Nedostatkem bylo, že souběžně se slučováním součástí neprobíhaly odpovídající úpravy ve vnitřní struktuře jednotlivých útvarů jak v centrále, tak na krajích, což se týkalo především správ a odborů po linii HS Stb. Podstatné uchování vnitřní organizace těchto útvarů do značné míry v sobě konzervovalo podmínky práce kontrarozvědky z uplynulých let. Nerespektovalo důsledně požadavky nového zaměření na boj s vnějším nepřítelem a je jednou z příčin, která brzdí efektivní přerozdělení sil uvnitř kontrarozvědky. Přes skutečnost, že od r. 1963 se oficiálně uznává extenzivní pojetí práce jako překonané, neprojevila se tato okolnost ve vnitřní organizaci a ve snížení celkových stavů. V létech 1960 - 1965 se naopak zvýšily stavy Stb v centrále o 729 funkčních míst a na krajích o 1.028. Tento trend je v přímém rozporu s linií z roku 1963, která předpokládala, že bude postupně docházet ke zužování kontrarozvědné práce na tzv. vnitřních problematikách.

V oblasti řízení je pro kontrarozvědku závazný dokument "Zásady pro uspořádání řídící činnosti v SNB" vydaný jako RMV 36/66. Uplatňování tohoto rozkazu nese s sebou řadu vážných problémů, které do značné míry ztěžují řešení v oblasti zaměření, metod a organizace kontrarozvědné práce v celostátním měřítku.

Vedení HS Stb se od svého ustavení orientovalo především na bezprostřední operativní úkoly. Nedoceněny a neřešeny zůstaly koncepční otázky, řídící a kádrově výchovné práce. Tato orientace vedení HS Stb se negativně projevila v celkové činnosti kontrarozvědky a je jednou z příčin, proč v zaměření a praktické činnosti výkonného aparátu Stb nedošlo k žádoucímu obratu.

Příčiny nedostatků v práci kontrarozvědky Stb spočívají dále v úzké politické i odborné úrovni části pracovníků, včetně náčelnického sestavu.

Polovina pracovníků má pouze základní vzdělání, vysokoškolské má 5,3% příslušníků. Třetina pracovníků nemá žádné odborné vzdělání.

Nepříznivé je i věkové složení pracovníků.

Pracovníci mladší 28ti let tvoří		11,5% z celkového počtu
	28 - 37 let	26,4%
	38 - 47 let	51 %
	starší 48 let	11,1%

Plné dvě třetiny pracovníků vstoupili do služby v SNB před rokem 1956. Mnozí z nich jsou silně poplatni starému pojetí práce.

Z uvedené charakteristiky činnosti kontrarozvědky vyplývá :

- početně silný aparát kontrarozvědky nedosáhl uspokojivých výsledků v plnění svého hlavního poslání v činnosti proti nepřátelským rozvědkám. Výslednost jeho činnosti je nízká, efektivnost malá;
- kontrarozvědka nepřekonala staré; charakteru naší současné společnosti neodpovídající pojetí práce jako tajné politické policie, které je v jeho činnosti silně zakořeněno. Část činnosti kontrarozvědky byla v rozporu s potřebami demokratického vývoje naší socialistické společnosti. Kontrarozvědka se významným způsobem podílela na deformacích politického systému předlednového období;
- vedení kontrarozvědky v uplynulém období prokázalo politickou konservativnost a odbornou nezpůsobilost. Totéž platí o značné části celého aparátu Stb;
- v období po lednovém plénu ÚV KSČ nebylo přistoupeno k zásadnějším změnám v pojetí a organizaci práce, k omezení počtu pracovníků a k nutným kádrovým změnám v náčelnickém sestavu;
- z dosavadních zkušeností z vývoje kontrarozvědky a z charakteristiky její činnosti vyplývá vážné nebezpečí recidivy starého pojetí práce, které by mohlo přinést vážné politické škody;
- vybudování kontrarozvědného aparátu, který by s vysokou efektivností práce zajišťoval pro bezpečnost naší společnosti nutnou službu, je dlouhodobým procesem, vyžadující hlubokou kritickou analýzu dosavadní činnosti a zásadní změny v pojetí a organizaci práce a v jejím kádrovém zabezpečení.

Příští úkoly Státní bezpečnosti.

Akční program strany pokládá za velmi závažnou otázku správného začlenění bezpečnostního aparátu v naší společnosti a nutnost rozdělení SNB na dvě rozdílné, na sobě nezávislé složky - Státní bezpečnost a Veřejnou bezpečnost.

Akční program zdůrazňuje, že Státní bezpečnost musí mít takové postavení, organizační strukturu, početní stavy , vybavení, metody činnosti a kvalifikaci, které odpovídají jejímu zaměření na ochranu státu proti činnosti nepřátelských center ze zahraničí. Každý občan musí s jistotou vědět, že jeho politické přesvědčení a názory, jeho osobní vyznání nemohou být předmětem pozornosti orgánů Státní bezpečnosti. Strana jasně prohlašuje, že tento aparát nesmí být zneužíván a používán k řešení vnitropolitických otázek a rozporů socialistické společnosti.

V souladu s uvedenými myšlenkami akčního programu strany je nutno provést celý komplex opatření, který by zaručil, že bude odstraněno vše, co ve veřejnosti napomáhá udržovat pohled na bezpečnostní aparát, podmíněný minulou dobou porušování zákonností a že činnost bezpečnosti bude v plném souladu s potřebami naší socialistické společnosti.

Úkolem, který musí prolínat ostatní a podmiňuje i jejich důsledné splnění, je provádění personálních změn ve velitelském sboru Státní bezpečnosti. Obměny ve velitelském sboru budou vynuceny rovněž změnami v zaměření, v metodách práce a organizaci aparátu Stb, jakož i výsledky rehabilitací a podílem jednotlivců na pochybeních v uplynulém období.

Činnost Státní bezpečnosti bude v příštím období stále více nabývat charakteru vysoce kvalifikované a přísně utajované zpravodajské práce. K tomu je třeba :

1) vyřešit organizační začlenění rozvědky a kontrarozvědky a stanovit jejich novou působnost a úkoly tak, aby to odpovídalo demokratickému charakteru naší socialistické společnosti a celkové struktuře politických a státních orgánů. Je třeba vytvořit optimální podmínky pro ústavní řízení a kontrolu práce rozvědky a kontrarozvědky.

Rozvědka by měla být vyčleněna ze Státní bezpečnosti. Vychází se z pojetí rozvědky jako ofenzivní zpravodajské služby, jejímž úkolem je opatřovat veškeré informace, kterých nelze dosáhnout oficiální cestou, /nemá tedy povahu součástí Stb/ a předpokládá se, že některé činnosti kontrarozvědného charakteru, které dnes zajišťuje její VI. odbor, budou přeneseny na kontrarozvědku.

K uvedeným problémům je třeba zpracovat potřebný rozbor a současně připravit návrhy na právní řešení vztahů a dělbu práce mezi rozvědkou a kontrarozvědkou;

2) vymezit nově působnost kontrarozvědky a stanovit její úkoly tak, že výlučně :

- vede boj proti nepřátelské činnosti cizích rozvědek vůči ČSSR;
- plní úkoly v boji proti nepřátelské činnosti, kterou proti ČSSR vyvíjejí emigrantská centra a jiné organizace ze zahraničí;
- specializuje se ve své práci pouze na zvlášť vymezené trestné činy.

V této souvislosti je nutno provést změny v organizační struktuře kontrarozvědky :

- kontrarozvědný aparát vybudovat jako centralizovanou organizaci s detašovanými pracovišti, v podstatě nezávislou na územním členění státu;
- na základě vymezených úkolů omezit početní stavy kontrarozvědky;
- stanovit dělbu práce mezi kontrarozvědkou a Veřejnou bezpečností a určit, které problematiky trestné činnosti

budou předány z pravomoci Stb do pravomoci VB;

- přezkoumat dosavadní normativní úpravu metod práce kontrarozvědky a připravit její novelizaci.

Kontrarozvědka v nových podmínkách by měla organizovat a vykonávat tyto základní činnosti :

- získávat utajené a oficielní informace o činnosti rozvědných služeb a institucí, které organizují a s využitím svých sil a prostředků uskutečňují útoky proti republice jak na jejím území, tak v zahraničí;
- provádět v rozsahu věcné příslušnosti opatření ve vztahu k čs. občanům a cizincům, kteří jsou důvodně podezřelí, že ve spojení s nepřátelskými rozvědkami a institucemi nebo samostatně organizují, uskutečňují a napomáhají trestným činům proti republice. O činnosti těchto osob soustřeďuje operativní dokumenty k vyšetřování a k procesnímu řízení;
- provádět kontrarozvědné opatření k ochraně skutečností, představujících státní tajemství a to jak ve vztahu k jeho nositelům, tak k důležitým objektům. Rozsah opatření vychází ze stanovení skutečností státního tajemství, které určuje nadresortní orgán;
- analyzovat útoky rozvědek a institucí proti republice v celku i v jednotlivých oblastech a účinnost vlastních kontrarozvědných opatření proti nim. Zpracovává přehledy a vývojové tendence v protistátní trestné činnosti v rozsahu své věcné příslušnosti;
- informovat příslušné státní orgány o stavu a výsledcích kontrarozvědné práce a základních úmyslech nepřítele proti republice. V součinnosti s ostatními státními orgány předkládá návrhy na preventivní opatření. Doporučuje vládě republiky opatření k upřesnění zaměření a metod kontrarozvědné práce a spolupráce s bezpečnostními orgány socialistických zemí;

- v rozsahu dohod schválených vládou organizovat a zajišťovat součinnost s bezpečnostními orgány socialistických zemí a zabezpečovat jejich konkrétní požadavky na území republiky.

Kontrarozvědka by napříště měla odhalovat jen trestné činy vlastizrady podle § 91, rozvracení republiky podle § 92, podvracení republiky podle § 98, poškozování státu světové socialistické soustavy podle § 99, vyzvědačství podle § 105, ohrožení státního tajemství podle § 106, 107 a 107a, vyzvědačství a ohrožení státního tajemství ke škodě státu světové socialistické soustavy podle § 108 a poškozování zájmů republiky v cizině podle § 112 tr.z.

Ostatní trestné činy, které podle dosavadní úpravy Státní bezpečnosti náleží, by měly být nejpozději do konce tr. převedeny do působnosti Veřejné bezpečnosti, včetně příslušných počtů pracovníků. Zejména by měly být okamžitě zrušeny 7., 8. a 9. odbory Stb, pracující na tzv. vnitřních bázích.

A1-3 sk.21

Takto vymezené poslání kontrarozvědky představuje podstatně odlišné pojetí práce oproti dřívějšímu stavu, kdy si kontrarozvědka ve značné míře zachovávala charakter tajné politické policie a mocenského nástroje pro řešení vnitřních politických problémů. Realizace tohoto nového pojetí práce kontrarozvědky předpokládá překonání existujících konzervativních představ o úloze Stb a překonání stávajícího pojetí činnosti Stb v praxi.

Kontrarozvědka v novém pojetí činnosti neprovádí tzv. vnitřní politické zpravodajství. Nebude získávat a předkládat informace o politických názorech a postojích různých skupin obyvatelstva, o politické situaci v jednotlivých organizacích, zájmových sdruženích a spolcích, o negativních jevech v kultuře a ekonomice, nebude tyto jevy vůbec prověřovat. Nebude z politických důvodů provádět tajnou kontrolu nad určitými skupinami obyvatel nebo organizacemi, která je s uvedeným zpravodajstvím vždy spojena.

V souvislosti s tím vyvstává potřeba vytvořit budoucí ucelený systém legálního získávání informací a zpráv o činnosti politických nebo zájmových organizací a spolků /zejména nově vznikajících/ a zpracování koncepce a právních pravidel pro ovlivňování takovýchto organizací příslušnými státními orgány.

Systém získávání a analýzy informací o činnosti nejrůznějších organizací a právní pravidla jejich ovlivňování ze strany státních orgánů by měly být vytvořeny v souvislosti s přípravou spolčovacího zákona a prováděcích předpisů.

V současné době nelze s dostatečnou jistotou předvídat detailní vývoj a organizaci veřejného společenského života ani další vývoj některých nově vzniklých organizací a spolků. Je tedy oprávněné při vytváření informačního systému a koncepce práce státních orgánů vůči těmto organizacím uvažovat i takovou situaci, že by za určitých okolností, na základě zvláštního pověření ústavními orgány, bylo nutné získávat informace potřebné k rozhodování i zvláštními mimolegálními způsoby a promyslet možné alternativy této činnosti v souladu s vytvářeným systémem.

Upuštění od trvalé tajné kontroly skupin obyvatel Státní bezpečností bude znamenat také nutnost zrušit pozorovací svazky a pozitivně vyřešit problematiku práce vůči tzv. nepřátelským osobám tak, aby bylo překonáno staré neodpovídající pojetí práce a současně aby nebyly ztraceny možnosti k odhalování případné protistátní trestné činnosti jednotlivých osob.

Státní bezpečnost vykonává též působnost v dosavadním systému ochrany státního tajemství. Současná koncepce ochrany skutečností představujících státní, hospodářské a služební tajemství, se vyznačuje těžkopádností, která neumožňuje respektovat proměnlivost a relativitu podmíněnou pohybem společnosti. V praxi se tento jev projevuje jako statický způsob

ochrany jednotlivých skutečností ve vzájemné izolaci. Ve svých důsledcích tato koncepce plní funkci ochrany předčasty minulosti, a to převážně administrativním způsobem.

Tato oblast bude v budoucnu vyžadovat zásadního přezkoumání z toho hlediska, zda by neměly být utajovány pouze údaje, týkající se obrany státu, aby celý systém utajování mohl být postaven na nový základ, v němž by kontrarozvědce neměla příslušet hlavní administrativní úloha.

Zároveň bude třeba přezkoumat i dosavadní právní úpravu neoprávněných odchodů za hranice, kdy vlastně přestupek je kvalifikován jako protistátní trestný čin. V souvislosti s uznáním nároku občanů na vydání cestovních dokladů a s uznáním základní svobody volného pohybu občanů je dosavadní právní úprava překonaná.

Vybudování kontrarozvědného aparátu, který by s vysokou efektivností bojoval proti zahraničním rozvědkám, předpokládá provedení hluboké kritické analyzy dosavadní činnosti, odborného pozitivního řešení řady problémů z oblasti zaměření, taktiky a metod práce kontrarozvědky, zpracování ucelené koncepce boje proti rozvědkám. V souladu s obsahovými otázkami pak bude nutné řešit i vnitřní problémy organizace kontrarozvědky. Zajištění těchto úkolů musí být obsahem rozpracovávání a konkretizace akčního plánu aparátu kontrarozvědky.

V neposlední řadě bude nutno perspektivně vyřešit též otázku, zda kontrarozvědce má být trvale ponechána pravomoc na úseku vyšetřování. Tato pravomoc jí dává stále charakter výkonného bezpečnostního aparátu, zeslabuje zamýšlenou koncepci kontrarozvědky jako výlučně zpravodajského orgánu, a navíc vyvolává možnost recidivy minulých nezákonností. Tato důležitá problematika by měla být řešena v souvislosti s celkovou novou právní úpravou vyhledávání a vyšetřování trestné činnosti.